

Förordning om överlämnande till Sverige enligt en nordisk arresteringsorder;

utfärdad den 30 augusti 2012.

Regeringen föreskriver följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser för genomförande av konventionen av den 15 december 2005 om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (nordisk arresteringsorder).

2 § De termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder.

Med den utfärdande myndigheten avses i denna förordning den svenska åklagare eller myndighet som utfärdar en nordisk arresteringsorder.

Utfärdande av en nordisk arresteringsorder i Sverige

En nordisk arresteringsorder för lagföring

3 § En nordisk arresteringsorder för lagföring i Sverige utfärdas av åklagare. Riksåklagaren bestämmer vilka åklagare som är behöriga att utfärda en sådan.

En nordisk arresteringsorder får utfärdas för brott för vilket den eftersökte är anhållen eller häktad på sannolika skäl misstänkt för brottet och för vilket det är föreskrivet fängelse. Om den nordiska arresteringsordern avser flera brott, är det tillräckligt att det finns ett anhållnings- eller häktningsbeslut för ett av brotten.

En nordisk arresteringsorder som utfärdas för brott som avses i andra stycket får uppta också andra brott som den eftersökte misstänks för (accessoriskt överlämnande).

En nordisk arresteringsorder för straffverkställighet

4 § En nordisk arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd i Sverige utfärdas av Rikspolisstyrelsen på begäran av

- Kriminalvården för verkställighet av fängelse,
- Socialstyrelsen för verkställighet av rättspsykiatrisk vård, och

– Statens institutionsstyrelse för verkställighet av sluten ungdomsvård.

En nordisk arresteringsorder som utfärdas för en dom som avses i första stycket får uppta också andra lagakraftvunna domar som gäller den eftersökte (accessoriskt överlämnande).

Proportionalitet

5 § En nordisk arresteringsorder får utfärdas endast om det med beaktande av det men för den enskilde samt den tidsåtgång och de kostnader som kan antas uppkomma i ärendet framstår som motiverat med hänsyn till brottets art och svårhetsgrad samt övriga omständigheter.

Om den eftersökte är under arton år, får en nordisk arresteringsorder utfärdas endast om det är fråga om allvarlig brottslighet eller den unge har stark anknytning till Sverige eller det i övrigt finns särskilda skäl för att begära överlämnande till Sverige.

Den nordiska arresteringsorderens utformning

6 § En nordisk arresteringsorder ska vara upprättad i enlighet med det formulär som avses i 3 kap. 1 § lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder.

Det ska framgå av den nordiska arresteringsordern om den avser även accessoriskt överlämnande.

Översändande och förvaring

7 § Om det är känt i vilken annan nordisk stat den eftersökte uppehåller sig, får den nordiska arresteringsordern sändas direkt till den verkställande myndigheten i den staten. Om den nordiska arresteringsordern har utfärdats av åklagare, ska en kopia av arresteringsordern sändas till Rikspolisstyrelsen.

Om det inte är känt var den eftersökte uppehåller sig, får Rikspolisstyrelsen, på uppmaning av den utfärdande myndigheten, begära att en efterlysning registreras enligt ett eller flera av de nordiska staternas nationella efterlysningsförfaranden.

En nordisk arresteringsorder som utfärdas av en svensk åklagare eller myndighet får registreras i Schengens informationssystem (SIS) eller i ett annat system för eftersökning av personer som är misstänkta för brott. Registreringen ska utföras av Rikspolisstyrelsen. Den nordiska arresteringsordern ska förvaras hos Rikspolisstyrelsen.

Återkallelse

8 § När det inte längre finns skäl att begära den eftersökte överlämnad, ska den nordiska arresteringsordern återkallas. Den verkställande myndigheten i den andra nordiska staten och, om arresteringsordern återkallas av en åklagare, Rikspolisstyrelsen ska omedelbart underrättas om återkallelsen.

Information vid anträffande

9 § När den utfärdande myndigheten får information om att den eftersökte har anträffats, ska myndigheten omedelbart vidarebefordra informationen till Rikspolisstyrelsen, om inte styrelsen redan har fått informationen.

Om en annan myndighet än den utfärdande myndigheten får information om att den eftersökte har anträffats, ska den myndigheten omedelbart vidarebefordra informationen till den utfärdande myndigheten.

Översändande

10 § När Rikspolisstyrelsen får information om att den eftersökte har anträffats i en annan nordisk stat, ska styrelsen, om en registrering har skett enligt 7 § andra eller tredje stycket, omedelbart översända den nordiska arresteringsordern till den verkställande myndigheten i den andra staten.

Garantier för överlämnande

11 § Den utfärdande myndigheten prövar frågor om garantier som den verkställande myndigheten kräver för överlämnande. Vid överlämnande för lagföring prövar dock riksåklagaren frågor om garantier som hänför sig till villkor om återförande av den eftersökte.

Transport

12 § Den utfärdande myndigheten ansvarar för att den eftersökte förs till Sverige när den andra nordiska staten har beslutat om överlämnande hit. Den utfärdande myndigheten ska, om inte annat har överenskommit, se till att den eftersökte inom den utsatta tiden hämtas till Sverige. Om det behövs får den utfärdande myndigheten begära hjälp av Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer.

Övriga frågor**Överförande av verkställighet av en frihetsberövande påföljd**

13 § Om överlämnande till Sverige för lagföring har ägt rum på villkor att den som överlämnas återförs till den andra nordiska staten för att där verkställa en med anledning av överlämnandet utdömd frihetsberövande påföljd, ska åklagaren, så snart domen har vunnit laga kraft mot den dömde, pröva om förutsättningarna för återförande är uppfyllda.

Om den som har överlämnats ska återföras enligt första stycket, ska åklagaren omedelbart underrätta

- Kriminalvården, om påföljden är fängelse,
- Socialstyrelsen, om påföljden är rättspsykiatrisk vård,
- Statens institutionsstyrelse, om påföljden är sluten ungdomsvård.

Den myndighet som avses i andra stycket ska se till att verkställigheten av påföljden överförs till den andra nordiska staten, att personen förs dit och att den andra nordiska staten underrättas. Om det behövs får myndigheten be-

gära hjälp av Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer. Den andra nordiska staten ska i samband med överförandet informeras om när verkställigheten påbörjades och om frihetsberövanden som har ägt rum i Sverige.

14 § Om en begäran om överlämnande till Sverige enligt en nordisk arresteringsorder för verkställighet av en frihetsberövande påföljd har avslagits på den grunden att den andra nordiska staten övertar verkställigheten av påföljden, ska den myndighet som avses i 13 § andra stycket se till att verkställigheten överförs till den andra staten. Rikspolisstyrelsen ska underrätta den myndigheten så snart styrelsen har informerats om den andra statens avslag.

Utvidgat överlämnande

15 § En person som har överlämnats till Sverige enligt en nordisk arresteringsorder kan samtycka till åtal eller straff här för annat brott som personen har begått före överlämnandet. Sådant samtycke lämnas till åklagare.

Samtycket ska antecknas på ett formulär som fastställs av riksåklagaren. Formuläret ska om möjligt vara skrivet på det språk som normalt används av den som har överlämnats. Om ett annat språk används, ska det antecknas på handlingen vilka åtgärder som har vidtagits för att kontrollera att den som har överlämnats har förstått innebörden av samtycket.

16 § Om överlämnande till Sverige har beviljats och fråga uppkommer om att lagföra eller straffa den som har överlämnats även för gärningar som begåtts före överlämnandet men som inte omfattades av den nordiska arresteringsordern, ska den verkställande nordiska statens tillstånd till åtgärden inhämtas, om inte den överlämnade personen

1. före eller efter överlämnandet har samtyckt till åtgärden,
2. trots att han eller hon har haft möjlighet att lämna Sverige, inte gjort det inom 45 dagar från sitt slutliga frigivande, eller
3. har återvänt till Sverige efter att ha lämnat landet.

17 § En begäran om tillstånd som avses i 16 § ska utformas enligt 6 §.

Vid handläggningen ska följande bestämmelser i denna förordning tillämpas:

- 3 § första stycket och 4 § första stycket om utfärdande myndigheter,
- 8 § om återkallelse,
- 11 § om garantier, och
- 13 och 14 §§ om överförande av straffverkställighet.

Denna förordning träder i kraft den 16 oktober 2012.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)